

מסורתי TRADITIONAL

ב בשבת יום לחדש שנת חמשת אלפים ושבע מאות

לבריאת עולם למנין שאנו מנין כאן

אמר לה לה להדא

איך החתן

הוי לי לאנתו כדת משה וישראל ואנא אפלה ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי

ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלהין ומוקרין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושיטא ויהיבנא

ליכי מהר זוזי דחזי ליכי ומזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי

ומיעל לותיכי כאורה כל ארעא וצביאת מרת דא והות ליה לאנתו

ודן נדוניא דהנעלת ליה מבי בין בכסף בין בזהב בין בתכשיטין במאני דלבושא

בשימושי דירה ובשימושא דערסא הכל קבל עליו חתן דנן ב זקוקים

כסף צרוף וצבי חתן דנן והוסיף לה מן דיליה עוד זקוקים כסף צרוף

אחרים כנגדן סך הכל זקוקים כסף צרוף וכך אמר חתן דנן אחריות

שטר כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי להתפרע מן כל

שיפר ארג נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית

להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא

דא נדוניא דן ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובתר חיי מן יזמא

דנן ולעלם ואחריות שטר כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא דא קבל עליו

חתן דנן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנת ישראל העשויין כתיקון

חכמינו זמרונום לברכה דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי ורנינא מן

חתן דנן למרת

דא על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקניא ביה. והכל שריר וקים.

נאום _____ עד

נאום _____ עד